

סדרן של 'ארבע הפרשיות'

הרב צבי שוורץ

הקדמה

מחודש אדר עד חודש ניסן, אנו קוראים בשבתות, בנוסף על קריאת פרשת השבוע, את ארבע הפרשיות: 'שקלים', 'זכור', 'פרה' ו'החודש'. במשנה (מגילה כט ע"א) שנינו: 'ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים; בשנייה זכור; בשלישית פרה אדומה; ברביעית החודש הזה לכם. וכך פירש שם רש"י:

קורין פרשת שקלים - להודיע שיביאו שקליהן באדר, כדי שיקריבו באחד בניסן מתרומה חדשה. פרשת זכור - בשבת הסמוכה לפורים לסמוך מחיית עמלק למחיית המן. פרה אדומה - להזהיר את ישראל לטהר שיעשו פסחיהן בטהרה. ברביעית החודש הזה - ששם פרשת הפסח.

וכך גם נפסק ב'שלחן ערוך'.¹ נראה בפשטות, שאין קשר בין ארבע פרשיות אלו, ולכל קריאת פרשה יש סיבה עצמית, ורק במקרה נקראות בזמנים קרובים זה לזה. בעיון זה, נראה שיש קשר, ואף קיים סדר עולה בין הפרשות. סדר זה נמצא גם בתחומים אחרים. יש בו היגיון, והוא מתאים להשתלשלות הבריאה בעולם הקבלה, כדברי ה'שפת אמת' (ויקרא פרשת החודש תרל"ד ד"ה כבר כתבנו): 'ענין ד' העולמות [אצילות, בריאה, יצירה, עשייה]... הוא בחי' ד' פרשיות'.

א. סדר ארבע הפרשיות במשנת המהר"ל מפראג

המהר"ל מפראג בספרו 'אור חדש' על מגילת אסתר (ג, ט) מביא הסבר לסדר ארבע הפרשיות, וזו לשונו:

בגמרא (מגילה יג ע"ב): אם על המלך טוב יכתב לאבדם (אסתר ג, ט): אמר ר"ל גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן הרשע לשקול שקלים על ישראל לפיכך הקדים שקליהם לשקלי המן. והיינו דתנן במשנה (שקלים פ"א מ"א): באחד באדר משמיעין על השקלים... לפיכך נתינת השקלים הוא כאילו נתן עצמו אל הש"י ואז ישראל הם אל הש"י לגמרי, ואיך ינתנו להמן שכבר הם נמסרים אל הש"י... לכך אחר שנתנו ישראל שקליהם להש"י, אז הם ראויים לכרות עמלק אשר מתנגד לה, ולכך פרשת שקלים ואחריו פרשת זכור... ואח"כ פרשת פרה, כי ב' מצוות - האחד היא תמחה זכר עמלק ופרשת פרה, להסיר שני המתנגדים לישראל: הא' מצד הגוף הב' המתנגד מצד הנפש... וכאשר אלו שניהם מסולקים

1. שו"ע, או"ח סי' תרפה סעי' א-ד.

מן העולם, אז יתן הש"י אל ישראל **לב חדש ורוח חדש**, וכדכתיב בקרא (יחזקאל):
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתי אתכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם וכתיב
אחריו (שם לו, כו): ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם. ומפני כך, אח"כ
הוא פרשת החודש להביא קרבנות מן תרומה חדשה... כאשר מתחילין להקריב
משקלים חדשים, דבר זה מורה על **כי ישראל הם אל הש"י מחדש, כאשר מסולק
כוח עמלק וכוח הטומאה, ויתן להם לב חדש ורוח חדשה, וזה פרשת החודש**. כך
הוא העניין אלו ד' פרשיות, והם דברים עמוקים מאוד.

הסדר הוא: קשר אל ה', מתוך כך, סילוק המתנגדים הגופניים והרוחניים, וזה מביא
להתחדשות. לדבריו, נתינת השקלים יוצרת קשר וקרבה מיוחדת אל ה', ובשל כך עם
ישראל שייך לה' ולא ייתכן שהמן ישלוט עליהם. אפשר להסביר זאת בשני אופנים: א)
נתינת שקלים היא הליכה בדרכיו של הקב"ה. ומי שהולך בדרכיו ראוי להיות עבדו של
הקב"ה, ולא של מלך אחר. ב) נתינת שקלים היא כמו מס. ומיסים נותנים רק למלך שלך
ולא לאחר. לפנים, הייתה צורת פני המלך חקוקה על המטבע, וכל שימוש במטבע הוא
הודאה במלכותו.

לפי ההסבר השני, המבנה של המהר"ל דומה למבנה של הרמב"ם (הל' מלכים פ"א ה"א),
וזו לשונו:

שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ: למנות להם מלך שנאמר שום
תשים עליך מלך, ולהכרית זרעו של עמלק שנאמר תמחה את זכר עמלק, ולבנות
בית הבחירה שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה. מינוי מלך קודם למלחמת עמלק,
שנאמר אותי שלח ה' למשחך למלך עתה לך והכיתה את עמלק, והכרתת זרע
עמלק קודמת לבניין הבית, שנאמר ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב
מכל אויביו ויאמר המלך אל נתן הנביא אנכי יושב בבית ארזים וגו'. [ועתה מבקש
דוד המלך לבנות את בית המקדש].

הרמב"ם מסדר את שלוש המצוות שנצטוו ישראל בכניסתם לארץ. סדר זה עולה מן
המקראות, ויש בו גם היגיון - קודם יש לגבש כוח שלטוני, אח"כ לסלק את כל המפריעים
לשלטון, ואח"כ לבנות את בית המקדש - מחוז החפץ של האומה.

ב. ארבעה שלבים של חירות פנימית

הרב יעקב יחיאל וינברג ('לפרקים', ח"ב עמ' תצא-תצה) רואה בארבע הפרשיות, דרגות
של חירות משעבוד נפשי בתחומים שונים, כדי להגיע לחג הפסח ברוח נישאה של חירות
שלמה, וזו לשונו:

כדי להשיג את מהות החירות שלנו בכל שְׁגָפָה, צריכים אנחנו להתעמק בפירושן
של הפרשיות שלפי סדר תקנתן על ידי חז"ל קודמות הן לחג גופא, כי הן הן
ההכנה לזמן חירותנו ובכך הן גם המפתח להבנתו של מושג החירות הישראלית...
פרשת שקלים חינוכה אותנו לנדיבות לב... מעשה צדקתם של ישראל, זו שפועלת
על העני בשובה ונחת, שמנשאת ומפייסת אותו, הואיל ולא לחם בלבד ימצא
בביתו של אחיו העשיר ממנו אלא גם חום חסד וידידות... [פרשת זכור שאותה
השוו חז"ל לזכירת שבת] (ילקוט שמעוני כי תצא רמז תתקלח) זכור את אשר

עשה לך עמלק וזכור את יום השבת לקדשו - בשניהם נאמרה לשון זכור ומכאן שקשר פנימי קיים ביניהם ופירוש הדברים שקדושת שבת תסייע להשמיד את הרוח הרעה של העמלקיות... [פרשת פרה, היא שחרור הנפש מדחיית אחינו הרחוקים] אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים - אב אינו מואס בבנו, ותהא מה שתהא צורת הלבוש שבו הוא בא אליו. אינו משתמש בשאר רוחו לרע להקל בכבוד אחיו העברי, שלא הגיע עדיין לאור ההכרה השלימה או גם לבוז לו... [ולבסוף, פרשת החודש, זו מלווה בהרגשה מרוממת של בני מלכים] רוצים אנו להתקדש בקדושת ושמחת החג מתנת ה' שבחירות האמיתית. ומתוך התלהבות נכריז בליל הסדר עבדים היינו - חלף השעבוד לנצח, כל אחד מאתנו ירגיש את עצמו כבן מלך.

לפי הרב וינברג, ארבע הפרשות מסמלות ארבעה שלבים של חירות פנימית: חירות מהתנשאות, חירות מהשפעת רוע, חירות ממעמדיות וחירות משנאה ודחייה. וכך יכולים כולם להסב בליל הסדר, זמן חירותנו, כבני חורין וכבני מלכים.

ג. מפסה עד שבועות

הרב נח חפץ² מביא בשם החיד"א, שסדר זה של ארבע הפרשיות מוצאים אנו גם מפסח ועד עצרת: מצוות מעות חיטים³ לתת לכל עני שבישראל מעות, כנגד פרשת שקלים. מצוות ביעור חמץ כנגד מחיית עמלק - פרשת זכור. מצוות ספירת העומר שבעה שבועות כנגד פרשת פרה שבתקופה זו אנו סופרים כמו ספירת אישה לטהרתה. וחג השבועות כנגד פרשת החודש שהיא דבקות בה'. הוא מבאר בפירוט את דברי החיד"א:

מצוות מעות חיטים לתת לכל עני שבישראל. עניינה ערבות ואחדות ישראל. צדקה זו היא כנגד פרשת שקלים. מצוות ביעור חמץ מרשותנו היא לבער החמץ גם מליבנו בבחינת מה שאמרו בברכות יז ע"א: גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעיסה. מצווה זו כנגד פרשת זכור, בו נצטוונו במחיית עמלק הוא השטן הוא יצר הרע. לאחר מכן מצוות ספירת העומר לספור שבעה שבועות מפסח ועד עצרת ימים של טהרה [כמו אישה שסופרת שבעה נקיים] היינו כנגד פרשת פרה... ועל כן הייתה הטהרה במספר שבעה שבועות. ולאחר מכן חג השבועות - יום שקיבלנו את התורה מפי הגבורה על הר סיני, וזכינו לדביקות עליונה עד מאד בה' יתברך כפי שנאמר (דברים ה, ד): פנים בפנים דבר ה' עמכם בהר מתוך האש. והוא כנגד פרשת החודש, שמצוות קידוש החודש היא הקבלת פני השכינה.

2. חלון התבה מועדים וזמנים, ח"ב עמ' תעא-תעג.

3. ירושלמי, בבא בתרא פ"א ה"ד; רמ"א, או"ח סי' תכט סעי' א.

ד. סדר תפילת שחרית

ממשיך הרב חפץ שזהו סדר תפילת שחרית: צדקה לפני התפילה, פסוקי דזמרה נגד ביטול הקליפות המעכבות התפילה. קריאת שמע בקדושה ובטהרה, שמונה עשרה - דבקות בקב"ה, וזו לשונו:⁴

אכן סוד זה [של סדר ארבע פרשיות הוא סדר התפילה] של כל יהודי: בתחילת היום נותן אדם פרוטה לעני ועי"ז זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים יז, טו): אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. כנגד פרשת שקלים. לאחר מכן אומרים פסוקי דזמרה שעניינו לזמור עריצים, כמובא במשנה ברורה נד סק"ה וז"ל: והא"ר כתב בשם מטה משה שהקליפות מבטלים לעלות התפילה - כנגד פרשת זכור. לאחר מכן ברכות קריאת שמע שעניין קדושה וטהרה - וכולם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה, וזאת כנגד פרשת פרה. ותפילת שמונה עשרה היא דביקות עליונה בא-ל עליון כמובא במשנה ברורה (סי' עד סקכ"ד): שבתפילה צריך לראות את עצמו כעומד לפני המלך, בחינת לעתיד לבוא שנזכה לותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים - שזה כנגד פרשת החודש.

ה. סדר הגי הודש תשרי

מוסיף הרב חפץ, שסדר זה מוצאים אנו גם בעבודת ימים הנוראים: הן במידת החסד, הצדקה והשלום שראוי להרבות באלו הימים בצדקה כמובא ברמב"ם⁵ הן בבקשת המחילה בין אדם לחברו, שאין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו - כנגד פרשת שקלים. ואח"כ בעבודה של סור מרע בתשובה שלמה על כל החטאים בתקיעת שופר לבלבל את השטן, ובתפילות של ראש השנה, בו מתפללים אנו על מלכות ה' שימלא כבודו את כל הארץ, שזה תלוי במחיית עמלק, שעל זה מתפללים אנו 'וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ' - כנגד פרשת זכור. לאחר מכן יום הכיפורים בו מטהר אותנו הקב"ה, כפי שנאמר (ויקרא טז, ל): 'כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם' - כנגד פרשת פרה. וימי חג הסוכות ושמחת תורה, שכולם ימי געגועים לזמן שבית המקדש היה קיים, בו נזכה להידבק בו יתברך, ויום שמחת ישראל עם התורה תכלית כל הימים הנוראים להגיע ל'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו' (דברים ד, לה) שזה יהיה שלימות לעתיד לבוא, כפי שנאמר (ישעיהו ט, יא): 'ומלאה הארץ דעה את ה' - כנגד פרשת החודש.

ו. ארבע הפרשיות - בניינו הרוחני של איש ישראל

ה'שפת אמת' שהוזכר בהקדמה, רואה בסדר ארבע הפרשיות הדרכה להתנהגות שלמה של עבודת ה', וזו לשונו:

4. חלון התבה, עמ' תעד-תעה.

5. רמב"ם, הל' תשובה פ"ג ה"ד.

כל עניין ד' העולמות נוהגין בכל מעשה איש ישראל, והוא בחינת ד' פרשיות הנ"ל: שקלים - הוא העשייה [עולם העשייה] לשקול כל מעשיו להיות לרצונו ית'. ואח"כ צריך להיות נשאר רשימה בלב ממעשה זו כי כל מעשה טוב אינו לשעה, רק להיות נשאר ציור בלב האדם והוא הזכירה בלב ושם יש תערובות כמ"ש שני יצרים בלב: יצר טוב ויצר הרע [עולם היצירה], ושם עמלק עומד ומבלבל לב האדם... וכשזוכה האדם ומברר האמת, בא לטהרה וע"ז נאמר 'לב טהור ברא לי' כו' ובריאה [עולם הבריאה] הוא בירור מלשון מצוות ה' ברה. ולכן פרה אחר זכור. ואח"כ 'רוח נכון חדש בקרב' שאז נתבטל התערובות. ובאין לבחי' הראשית [עולם האצילות] במקום שאין שם מגע נכרי דכתיב החודש הזה לכם שבשורש העליון אין אחיזה רק לישראל כמ"ש לא יגורך רע.

מדבריו עולה, כי הבסיס של עבודת ה' הוא העשייה, אותה שוקל האדם שתהיה מכוונת לרצונו ית'. מעשה זה משפיע עליו, ומשאיר רושם נצחי בעולמו הפנימי. אח"כ בא הברור העצמי שתפקידו להתגבר על הטעויות והבלבולים. בירור זה גורם לטהרת הנפש, המביאה אותו לדרגה הגבוהה של זְכוּת הנשמה שמתעלה ונדבקת בשורשה העליון. בדומה לכך הסיק גם הרב נח חפץ⁶ מתוך דברי החיד"א שהזכרו לעיל, שארבע פרשיות אלו הן גם בבחינת יסודות העלייה בקודש, וסדר עבודת ה' של כל יהודי: ראשית כול, צריך האדם להתנהג במידת החסד והצדקה, כפי שנאמר: 'עולם חסד יבנה' - כנגד פרשת שקלים. אחר כך, העבודה היא של 'סור מרע' - להתרחק מה'רע' בכל מיני הרחקות, ולמחות הרע מקרבנו - כנגד פרשת זכור. לאחר מכן 'ועשה טוב' - בין אדם למקום, להיטהר ולהתקדש בקיום מצוותיו יתברך, ולעשות רצונו - כנגד פרשת פרה. ולבסוף על ידי לימוד ויגיעת התורה וקיום מצוותיה מתדבקים בבורא יתברך שמו, כפי שהיה בקבלת התורה במעמד הר סיני - כנגד פרשת החודש.

ז. דרגות לקראת התחדשות

בספרי החסידות, רואים בסדר זה הדרכות לקראת התחדשות ועלייה בקודש. השיא הוא 'החודש הזה לכם' - התחדשות, ולפני כן יש שלוש הכנות: שקלים, זכור, פרה. כך מבואר ב'חידושי הרי"מ' (על פרשת פרה, עמ' רלח), על פי המשנה בשקלים (פ"א מ"א), וזו לשונו:

[באחד באדר משמיעין על השקלים]... בט"ו באדר מתקנים את הדרכים, היינו שמיישרים את הדרכים לפני עם ה'.⁷ וזה קורה לאחר פרשת זכור, אשר נאמר עליו 'אשר קרך בדרך' לכן יוכל לאחר זה ליישר את הדרכים ולבוא להטהרה [פרה] שהיא טהרתן של כל ישראל (ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה), ולחודש.

ה'שפת אמת' (פרשת פרה תרמ"א עמ' 218) לומד מסדר זה שכדי להשיג התחדשות צריכים להכניע ולבטל אליו יתברך את כל הכוחות. הנביא (ירמיהו ט, כב-כג) מלמד אותנו מהם הכוחות שאין להתהלל בהם: 'אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל הגיבור

6. שם.

7. גם האמרי אמת לפורים תרס"ו מבאר שהמשנה האומרת 'מתקנים את הדרכים' - רומזת לדרכי יהדות.

בגבורתו, אל יתהלל עשיר בעשרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי' וארבע פרשיות אלו, הן קריאה לביטול הכוחות, וזו לשונו:

כי אם בזאת יתהלל המתהלל פי' בזאת שמבטל חכמתו וגבורתו ועושרו... ושקלים הוא ביטול העשירות. וזכור - [ביטול כוח] הגבורה, הכובש את יצרו - מלחמת עמלק. ובכוח ביטול הכוח אל אבינו שבשמים כמ"ש ירים משה ידו, מסתכלין כלפי מעלה, ועי"ז מתברכין. ופרה - היא ביטול החכמה והשכל - להשפיל עצמו כאזוב ותולעת. אח"כ באין להתחדשות.

ה'בית ישראל'⁸ היה רגיל לומר בשם ה'חידושי הרי"ם' שארבע הפרשיות הן כמו ארבע פרשיות תפילין שיוצרות התקשרות המוח והלב לעבודת ה': פרשת פרה - כנגד שמע ששתיהן 'חוקה' וקבלת עול מלכות שמיים, ולא הבנה שכלית, החודש - והיה אם שמוע, ציווי על פסח וקבלת עול מצוות: ולכן השינוי בהקדמת סדר הפרשות משותף גם לפרשות קריאת שמע וגם לארבע הפרשיות, וזו לשונו:⁹

ובדין שתקדים החודש לפרה [ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה: בדין הוא שתקדים החודש לפרה שבאחד בניסן הוקם המשכן, ובשני נשרפה הפרה, ולמה פרה קודמת? שהיא טהרתן של כל ישראל]. גם בתפילין כן: למה קדמה פרשת שמע ל'והיה אם שמוע'? [משנה ברכות פ"ב מ"ב: למה קדמה שמע לוהיה אם שמוע? אלא כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחילה, ואחר כך יקבל עליו עול מצות].

בעקבותיו, יש שמקבילים גם את שתי הפרשיות הנוספות לפרשות הנוספות שבתפילין: פרשת שקלים - כנגד פרשת 'קדש לי כל בכור' בתפילין, שהשקלים מציינים התעוררות ראשונית למשכן. וראשוניות באה תמיד ע"י הקדשה לה: בן ראשון, בהמה ראשונה, פטר חמור, ביכורים.¹⁰ ופרשת זכור - כנגד 'והיה כי יביאך', כמו שדרשו את סמיכות פרשת 'והיה כי תבא' למחיית עמלק, לרמוז שבמחיית עמלק ובביאה לארץ - 'והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני' - יתוקן שם הוי"ה.¹¹ וזה נרמז במילה והיה שהם אותיות שם הוי"ה השלם.¹²

ה. עולמות אבי"ע

ה'שפת אמת' המובא בהקדמה, הזכיר את ארבע העולמות, שהם בחינת ארבע הפרשיות. אך האדמו"ר מסטיטשין ('מנחת יהודה' ב, מועדים עמ' קצח)¹³ אומר שהכול נובע משם של ארבע אותיות. וכל הדברים שיש בהם ארבעה מרכיבים, נאצלים ממנו, וזו לשונו:

8. ר' ישראל אלטר, האדמו"ר החמישי בשושלת גור, בנו של ה'אמרי אמת' - האדמו"ר ר' אברהם מרדכי. נכדו של ה'שפת אמת' - האדמו"ר ר' יהודה אריה לייב. ובן נינו של ה'חידושי הרי"ם' מייסד שושלת חסידות גור.

9. מובא בספר פני מנחם (האדמו"ר פנחס מנחם, אחיו של ה'בית ישראל' מגור) שמות פרה עמ' רכב.

10. משה גוטמן, בפאתי הבית - במשנת ה'בית ישראל', אספקלריא 99 (תשע"ז) עמ' סט.

11. 'כי יד על כס יה' - ואמרו במדרש תהלים צז: 'אין השם שלם ואין הכסא שלם, עד שיימחה שמו של עמלק', והובא ברש"י שמות יז, טז ד"ה כי יד על כס יה.

12. מחשבת נחום (רבינוביץ), כי תבוא עמ' קפב; חן וחסד (חורי), כי תבא עמ' תקכו.

13. הרב הורוויץ יהודה (אדמו"ר סטיטשין).

ולהבין למה הכל דייקא ארבע? לפי שכל השמות הקדושים שאינם נמחקים, וכל העולמות העליונים והתחתונים, כולם שורשם ומיחס משם הוי"ה ב"ה. ולפי ששם זה בן ד' אותיות הוי"ה ב"ה, לכן כולם בארבע: בחינת אצילות, בריאה, יצירה, עשייה; ארבע רגלי מרכבה: ארי, שור, נשר, אדם; אברהם, יצחק, יעקב, דוד; חסד, גבורה, תפארת, מלכות; ארבע פרשיות: שקלים, זכור, פרה, החודש. וכן באדם יש: נפש, רוח, נשמה, ונשמה לנשמה. ומהו נשמה לנשמה? חלק אלוקי ממעל.

ט. שם הוי"ה

הרב מנחם מנדל הגר, בספרו 'צמח צדיק' (פ' כי תשא עמ' רלב) רואה בארבע הפרשיות שם הוי"ה שלם, שמשמעותו הופעה אלוקית שלמה ומסודרת שבונה עולמות שלמים גשמיים ורוחניים כמו שהיה בבניין המשכן, וזו לשונו:

וזה מרומז בפסוק, שמדבר על בצלאל בונה המשכן (שמות לה, ל): וימלא אתו רוח אלוקים **בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה**. בחכמה הוא שקלים - נגד הי' משם הוי"ה ב"ה שהוא חכמה. 'בתבונה' הוא זכור - ה' ראשונה משם הוי"ה ב"ה שהוא נגד הבינה, והוא עולם החירות - חירות מעמלק. 'ובדעת' הוא פרשת פרה - רומז על הו' משם הוי"ה ב"ה כמו שאמרו חז"ל (קה"ר פ' ז ד"ה כל זה): דעת קנית מה חסרת? דעת חסרת מה קנית? והכוונה שאם חושב בנפשו שקנה דעת אז מ"ה חסרת, שאינו בבחי' מ"ה [אינו מתבטל]. אמנם, אם חושב בנפשו כי דעה חסרת אז מ"ה קנית, יכול להיות בבחינת מ"ה [מתבטל וכולו ענווה]. וזה היה עניין הפרה שהייתה מטמאת את הטהורים ומטהרת את הטמאים. 'ובכל מלאכה' - רומז על פרשת החודש - שאז שם הוי"ה כסדרו [וזוהי שלימות בניין המשכן].

סיכום

ארבע הפרשיות הנקראות בחודש אדר, יש להן סדר והיגיון פנימי, שמופיע גם במבנים אחרים כמו במצוות שבין פסח לשבועות, בתפילת שחרית ובחגי תשרי. הן מהוות יסודות עקיבים לעבודת ה' מסודרת, והזרכה לעלייה מדורגת של קדושה ושל חירות, המביאה להתחדשות רוחנית. הן מהוות ביטוי כולל של סדר השתלשלות עולמות הבריאה, הנאצלות מארבע אותיות של שם הוי"ה. שבונים עולם שלם ועל גבי יסודות אלו של הפרשיות, הנקראות באדר הסמוך לניסן, אפשר לבנות את בניין הגאולה בחודש ניסן, שבו נגאלו ישראל ובו עתידים להיגאל.¹⁴

14. ראש השנה יא ע"ב: ר' יהושע אומר בניסן נגאלו, בניסן עתידין ליגאל'.